

בפנים מסיבת בר מצוה, ובשהג�ע כ"ק אדרמור' שליט"א לפתח אמר לאחד שעמד שם: "מען דארך ניט מפרנס וין אבער איך קען ניט אוריין", והלך לבתו.

למהרת בקשו כמה מהתלמידים את הוריו דזוייקאבסאן, שמאחר והם משומרי הטורים רוצים גם הם לקבל דמי חנוכה מכ"ק אדרמור' שליט"א, ואתמול הינו בחתונה ולכנ לא היו. כ"ק אדרמור' שליט"א ענה על זה לרב חורקבוב: "אנן אויף גיין אויף חתונה האט מען געפערנטש רשות?", הנחתת היישיבה האט מען געפערנטש רשות?". רשות היה מקבלים, ענו שאילו היו מבקשים רשות היה מקבלים, אך כ"ק אדרמור' שליט"א אמר על זה שאין יכולם לחתת רשות למפרען, ובפועל לא קיבלו.

לול שיישי אור לו טבת: נכנסו כמה בחורים לחדרו החק' וכ"ק אדרמור' שליט"א דיבר עם בעניין רישימת החורים מאמרי דא"ח בבחוי-כנסיות.

ש"ט בא, ר' שבט: בשבוע זה הורה כ"ק אדרמור' שליט"א לבחורים לחזור על המאמר דבראיי לגני היישית'.

יום ד' יי"ד שבט: כ"ק אדרמור' שליט"א התפלל לפני התיבה כל התפלות. מעריב בשעה 5:00, בעת הקריש השני, באמירות "ז'יצמה פורקנוי" וכ"ו" בכיה, ואח"ב סיים את הקריש בקול גמור.

כ"ק אדרמור' שליט"א מסר ע"י הרב יעקב יהודה הכתט, שהיותו שוש בחורים "שפיז חסידים" שלא ילכו למלמד את שיעורי ה"מיטוואר שטונדרע" מלחמת שירצו להיות באוהל, שימסרו להם שיזהו היין הכוונה.

לשחרית נכנס בשעה 10:30 כשהוא לבוש בטלית חדשנית. בכיה הרובה בתפילה, במירוח בעת אמרית הפסוקים "מה בצע בדמי ברדיי אל שחת ונגו", כי לא יטוש ד' עמו וג'.

במשך היום דיבר עם ראש היישיבה הרבה מענטליך על כמה מהבחורים וסדר הלימוד שלהם. לעורך בשעה 2 נסע לאוּהַל ושהה שם

יעקב) ארכה הארבעים דקוט. באמצעות המאמר התעלף בחור אחד, ואמר כ"ק אדרמור' שליט"א: "מיהאט געמאכט א סדר ווען איך זאג א מאמר צו חלשן" (כי בעצם אמרת המאמר בי"ט בסלו גם התעלף אחד).

ליל ששי, אור לב"ט בסלו, נר ה' דחנוכה: בעבר אמר כ"ק אדרמור' שליט"א לר' ישראל דזוייקאבסאן ולמשגיח ר' חיים מאיר בוקיעט שיערכו רישה של התלמידים השומרים את סדר חסידות בבוקר (היום מלאו עשרה ימים מהחטועדות י"ט בסלו, בה הודיע כ"ק אדרמור' שליט"א (ראה בפניהם הספר ע' 116) שבעוד עשרה ימים יבקש רישימת התלמידים השומרים את הסדרים), ושיכנסו לחדרו החק' אלו התלמידים השומרים את הסדר, ושיכנסו גם אלה שהיו לכל הפחות ג' פעמים מאז י"ט בסלו. לערך בשעה 5:30 נכנסו התלמידים. כ"ק אדרמור' שליט"א הביט על כולם. היו 42 בחורים, וכ"ק אדרמור' שליט"א אמר לר' דזוייקאבסאן: "עס זינען פראן אועלכע דא וואס דארפן ניט זיין". הנ"ל אמר שיכול להיות שנכנסו ביל ידיעתו, וכ"ק אדרמור' שליט"א חיך ואמרה: "אויב מען זיל גיין מיט חסיד ורחמנות אייז אנדרערש, אבער ניט איצט אייז די צייט. די וואס זינען שוין דא ווועט מען ניט אורייסווארפן". והעביר יד ימינו החק' על מעוזו ואמר השיחה לאחר השיחה לקח ממגירה הימונית של שלוחן וחילק לתלמידים דמי הונגה (מקופה של כ"ק אדרמור' מהוריינ"ץ).

אוח"ב נסע לקלחת פנים של הר"ר ראי"א זעליגאון ואמר שם שיחיה. לפני החופה הביט לראות אם היא תחת הרקיע. בעת החופה בירך את כל הברכות. את הברכה ואחרונה רצה לבוד את אבי הכלת, אבל הוא כיבד בחורה את כ"ק אדרמור' שליט"א. אחרי החופה הוראה לבחרים שירקדו שם. כ"ק אדרמור' שליט"א שהה שם בשעה אחת, ואח"ב נסע בחורה. כשהבא ל-577 הייתה